

meget nødig gaa i andre Folks Ledebaand, maaste allermindst naar det er i Frankrigs, som jo er Metermaalets Moderland. De kunne tro, det er Hovedsagen, ved Siden af, at Englænderne jo ogsaa er et mærkeligt konservativt Folk, hvor man endnu møder i Netterne med Allongeparhytter, og hvor man i det hele taget endnu bruger meget, som andre ere komne bort fra. Hvorledes jeg end ser paa det, er det mig umuligt at se andet, end at det, at komme bort fra vort høist complicerede Maalesystem og ind paa det simple Meterstytem, er en stor Fordel, og at Ulemperne derved skulle være meget store, for at man ikke skulde gøre det. Da jeg nu ikke kan se disse Ulemper, maa jeg meget anbefale, at man gaar med til Forandringen.

Saa har man endvidere anført, at det vil medføre stor Bekostning. Det blev fremdraget af det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (Højmark). Jeg kan nu ikke give ham Ret hert. For Staten vil Bekostningen blive nogle hundrede tusinde Kroner, men det have vi dog sikkert Raad til over for en stor Reform. Om vi saa ogsaa skulle flytte nogle Milepæle, kom vi vel ogsaa over det. For det menige Folk vil Udgiften heller ikke betyde meget. Vægtene, det kostbareste, skulle ikke fornys, kun nogle Lodder; dernæst skal man een Gang anskaffe en ny Maalestof og saa maaste nogle Tøndemaal. Det er klart, at det ikke er noget, der kan genere Folk i Almindelighed. Det kan kun genere de Folk, for hvem Maalet er Emballage. Det er givet, at for Bryggere, Brændevinsbrændere og lignende kan det betyde en ret stor Udgift. Derfor interesserede det mig i høj Grad forleden Dag at høre den Mand, for hvem det utvivlsomt vil medføre den største Udgift, Brygger Jacobsen, idet Emballagen, Tønderne, for ham repræsentere hundrede Tusinder, sige: For det første vil jeg i Overgangstiden kunne slide nogle af disse Tønder op, og ved Siden deraf vil jeg kunne ombanne andre, saaledes at jeg har kalkuleret en Udgift paa mellem 10—12 pCt. af Værdien, men uagtet det for mig er en Udgift paa 30,000 Kr., er der ikke nogen Lov, for hvis Gennemførelse jeg er mere interesseret end Meterloven. Netop dette, at de Folk, der ere i Stand til at bedømme baade Fordelene og Ulemperne, og som i første Række ville komme til at føle Ulemperne og bære Udgifterne ved Forandringen, ere saa absolut stemte for Forandringen, maa dog være den bedste Anbefaling derfor. — Hvad angaar det enkelte her fremdragne Punkt, Barigheden af Overgangstiden, vil

jeg ganske slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) sagde. Lad os ikke strække den ud over mere end høist nødvendigt. Det er sikkert, at det er en stor Misforstaaelse, naar man tror, at det for den store Befolkning vil være en Fordel at give en længere Overgangstid. Thi alle Ulemperne af virkelig Betydning ville kun findes i den Tid, hvor den ene maaler med et den anden med et andet Maal. Det er givet, at hvis der ikke var andet Hensyn at tage — men Folk skulle jo dog have Tid til inden for et passende Raaderum at slide de gamle Maal op o. s. v. — vilde det være rigtigere paa en Gang at slaa det gamle System ihjel end at seigpine det til døde. Skønt det saaledes er min bestemte Opfattelse, at det for den store Befolkning vilde være bedst at gøre Overgangen saa kort som muligt, er det dog klart, at der her er et Punkt, hvor man godt kan gaa paa Afkord. Hvad jeg derimod absolut vil fraraade og aldrig kunde finde ønskeligt, er at gaa til, hvad der blev antydet af det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (Højmark) at gøre Metermaalet fakultativt eller blot til noget, der skal læres i Skolerne. Det vilde netop føre os ind i ganske de samme Ulemper og Besværigheder, som vi saa godt kende fra vor Restriktion. Der er ikke noget mere generende, end naar man hverken ved ud eller ind over for de Forhold, man daglig arbejder med. Det er netop det, vi nu begynde at føle med Metermaalet. Det er det, det gør, at jeg for mit Vedkommende, skønt jeg er en bestemt Ven af Meterstytemet, næsten for første Gang har forsøgt at regne med det i Gaar, da Sagen skulde for i Dag, thi det gælder i disse Sager netop om at have sine Begreber inden for en bestemt Ramme. Derfor vil jeg fremfor alt fraraade, at man gaar til at lade det være noget, der læres i Skolerne, for man indfører det, endstige at gøre det til noget fakultativt, som Folk kunne gaa til, hvis de ville. Just fordi jeg ikke har villet regne med dette System, medens andre have begyndt at indføre det og regne med det, begynder det nu at genere mig saaledes, saa jeg er vis paa, at det i høj Grad senere vil genere den øvrige Befolkning. Jeg vil derfor ogsaa komme til at føle Ulemperne ved Overgangen saa godt som nogen anden, men jeg vil trøste mig med, at skønt jeg ikke hører til den yngste Slægt, vil jeg meget hurtigt saa Bederlag for de Ulemper, det vil bringe mig, og de, der ikke ville saa Fordele deraf, som ville kunne opveje Ulemperne, ere kun nogle ganske saa meget gamle Menninger. Vi kunne ikke uden Grund rette en Betyrdelse mod de tidligere Rigsdage, som ikke i